

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V delegacijah so ministri odgovarjali na razna vprašanja. Tako je minister Kalnoky razložil, da naš cesar niso obiskali italijanskega kralja, ker je laško ministerstvo hotelo, da se vladarja snideta v Rimu, v kar pa naš minister ni dovolil, bržčas zaradi papeža ne. Dalje je povedal, da se je črnogorski knez sicer pritožil zaradi stroškov, katerih so mu delali hercegovski vstaši čez mejo pribegli, vendar ni zahteval nobene odškodnine; zastran Bosne in Hercegovine pa se ni pogajalo nič s Turkom. Vojni minister je potem zagovarjal novo razdelitev vojske v 14 oddelkov ali korov in premeščenje regimentov in oddelkov domov, tako je mogoče vojake blizu tako hitro pod orožje pozvati, kakor na Nemškem. Ogri tirjajo vojaško akademijo, ki bo oficirje vzgajala in stala enkrat 2 milijona, potem pa vsako leto 180.000 fl. Mi imamo takšno akademijo v Wiener-Neustadtu. — Nemški kmetje spodnje-avstrijski so ministru Taaffeju predložili veliko spomenico, kako bi se naj kmetskemu stanu pomagalo; spomenica zadržava 28 pritožeb in ima 14.280 podpisov; minister jo je prijazno sprejel in kmetom obljubil pomoči. Kar ti kmetje tirjajo, to povdarjajo uže mnogo časa konservativni listi, zlasti pa Slov. Gospodar. Zelo prazno pa je, kar zahtevajo moravski nemški kmetje, od liberalcev za nos vojeni, namreč skoraj ničesar druga, kakor kako bi kmet leži dolgove delal. No, to uže dolgo vemo, da liberalni advokati, poslanci in kričarji druga ne vedó. — Državni zbor bode sklican baje 28. novembra. Ljubljanski nemčurji so tako omedleli, odkar jih vlada ne podpira več, da še niti kandidata ne upajo postaviti; župan Graselli bode toraj jednoglasno izvoljen. — Hrvatoma je ban Pejačević obečal, da pridejo drugo leto graničarski poslanci v sabor. Hrvatski kmetje so tudi strašno zadolženi, leta 1864 še le 24 milijonov, sedaj pa je uže 55 milijonov vknjiženih. Zagrebsko novo poslopje vseučiliščno je dodelano. V Sarajevu bil je žandar Kulač ustreljen, ker je vstašem pomagal. Dolina ob Verbasu je vsled velike povodnji poplavljenjena.

Vnanje države. Zadnje dni mudil se je ruski minister zunanjih zadev, plem. Giers, na Dunaji in se pogovarjal z našim ministrom, tudi brat ruskega carja, veliki knez Vladimir je na Dunaji. Car pa je turškemu sultanu odbil prošnjo zaradi daljnega čakanja na vojno odškodnino, katero je Turčija še dolžna. — Bismark je nekaj bil pruski poslanec v Frankfurtu in je od ondot Avstriji hudo sovražna pisma pisal svojemu kralju. No sedaj pa jih daje tiskati in objavljati. To ne gre v glavo tistim, ki so veseli zveze med Avstrijo in Nem-

čijo. — V Parizi mudi se ruski bivši minister Ignatijev in skuša na to pripraviti Francoze, da mu izročijo ruske nihiliste, ki na Francoskem zavetja iščejo; ruska vlada obeta potem Francoze podpirati zastran Tunisa in Egipta. — Angleški minister Gladstone je Irce vendar malo vtolažil ter jim obeta še več pomoči. V Egipt je pa odposlal lorda Dufferina, da vodi vicekralja tako, kakor bode Angležem ugajalo. Pred vsem bode moral vojsko v Hartum poslati; ker krivi prerok, Mohadi po imenu, baje uže napada mesto. Pravoč je, da ima 80.000 mož seboj. — Iz Rima poročajo, da baje papež Leon nameravajo letos po zimi sklicati občni cerkveni zbor; v Pariz so odposlali novega poslanika, kojega je predsednik republike prijazno sprejel in mu obljubil katoliško vero braniti. — Pri novih italijanskih volitvah je zmagalo 50 kandidatov irredentovcev, to je takšnih, kateri so za to, da Lahit hitrej ko mogoče pograbijo naš Trident, Gorico in Trst. To ne kaže na posebno prijaznost Italijanov do nas, kakor naši liberalni listi vedno lažejo; tudi nečejo tistih lopovov nam v kaznovanje izročiti, ki so v Trst bombe pošiljali. — V Arabiji, v mestu, kojemu pravijo Mekka, razsaja pomor. — Perzijski kralj je ukazal železnico potegniti od Teherana, glavnega mesta, v Rešt, primorsko mesto ob Hvalinskem morji, po katerem vozijo parobrodi v Baku in Astrahan na Ruskem.

Za poduk in kratek čas.

Pravljica o kovači.

Živel je svoje dni kovač, ki je bil precej močne postave. Noč in dan je pridno tolkel po železi v kovačnici, da mu je pot po obrazi tekel, in si je torej v resnici „v potu svojega obraza“ kruh služil. Nekega dne pride h kovaču raztrgan berač, kateremu je le malo cunj pokrivalo suho telo. Kovaču se revež v srce usmili ter mu poda edini svoj plašč, misleč, saj si bodem lahko drugega zaslužil. Drugi dan pride h kovaču sam nebeski angelj in mu pravi: Ne ustraši se me, zakaj jaz sem angelj iz nebes in ti poročam v imenu samega Boga, da ti je dovoljeno si tri reči izvoliti, katere koli hočeš, in sicer zato, ker si iz ljubezni do Boga ubogemu beraču edini svoj plašč podaril. Prestrašeni kovač dolgo premišljuje, kaj bi si izvolil. Ej, nebesa si lahko še tako zaslužim, pravi sam pri sebi, uže vem kaj si hočem izvoliti. Naposled reče angelju: prva reč bodi piščalka, da kedar bodem piskal, bode vse plesalo tako, kakor bodem jaz hotel; druga reč bodi ta: kdor bode se usedel na ono klop pri steni, ta ne bode mogel prej ustati, dokler mu ne dovolim; tretjič pa hočem imeti tako vrečo ali

žakelj, da komur bodem ukazal, ta bode moral vanj smukniti. Angelj mu da te reči in pravi: vse se ti bode po volji godilo, in se povrne v nebesa.

Čez nekoliko časa pride po kovača smrt. „Ljuba smrt, pravi kovač, le malo počakaj, da grem od svoje žene slovo vzet.“ Smrt privoli; kovač pa gre v hišo, vzame piščalko in začne piskati — smrt pa plesati. Ko je uže smrt se morala dolgo sukati, začne prositi rekoč: „o ljubi mož, nehaj piskati, saj ne bodem nikoli več na tebe mislila, marveč te večno na svetu pustila“. Kovač je nehal piskati, smrt je pa bežala v naglem diru naprej. Čez mnogo let pa pride po kovača smrtnjak. „No, zmenoj bodeš pa šel, saj si uže dosta let na zemlji preživel“. Dobro, pa le malo se usedi na ono le klop, saj si se gotovo utrudil od dolgega pota, pravi kovač, jaz pa bodem ta čas od svoje žene slovo jemal.

Ko se je smrtnjak usedel, pravi kovač smeja: no, sedaj pa le sedi! Čez nekaj časa je hotel smrtnjak ustati pa ni mogel. Milo začne prositi rekoč: „o ljubi mož, dovoli mi zopet ustati, saj se ne bodem nikoli več zmenil za te“. Dovolj mu kovač zopet ustati, in smrtnjak jo pobriše naprej kolikor so ga pete nesle, nezmenivši se nikedar več za kovača. Ko se je kovač uže zelo postaral in imel osivelo glavo, so prišli neki dan sami rogati peklenški po njega. Kar mahoma so ga hoteli zgrabiti, pa on jih prosi rekoč: le toliko časa počakajte, da bom jaz od svoje žene slovo vzela, tečas pa pojdite le na ono črešnjo, ki je zelo polna, in se dobro nazobljite črešenj. Hudiči spležejo na črešnjo, kovač pa prinese iz hiše vrečo in zakriči: hajdi noter! in kakor bi trenil so hudiči bili v žaklji; kovač jih dobro zaveže, vzame najtežje kladio, in tako neusmiljeno udriha po njih, da cvilijo in tulijo, da je groza. Slednjič se žakelj pretrga, in hudiči jo drug za drugim pobrišejo ven in hitijo nazaj v pekel, kakor bi jih veter nesel.

Več sto let je kovač potem živel na zemlji. Konečno se je silno naveličal tega zemeljskega življenja in je sklenil sam se podati na drugi svet. Premišljeval je, kam bi se podal? V nebesa se ni upal iti, ker si jih ni „izvolil“, v pekel bom šel gledat, je rekel, kako se tam godi. Ko pride pred pekel, potrká s kladivom na peklenška vrata. Kmalu pridejo hudiči odpirat, pa zagledavši kovača, ki jih je nekdanj tako strašno tolkel, s silnim krikom zaloputnejo vrata nazaj in tišijo tako močno na nja, da jim krempljí vrata predrejo in zunaj ven prilukajo; a kovač jim s kladivom vse nohtove zakrivi in zabije. Ker v peklu nič ni opravil, se je proti nebesom podal. Prišedši pred nebeska vrata, potrká enkrat, dvakrat s kladivom. Sv. Peter, nebeski vratar, mu pride od-

pirat. „Po kaj si pa prišel gori k nam, mu pravi vratar, ti nimaš nobene pravice do nebes, saj nisi hotel si jih izvoliti; le poberi se kamor hočeš, tukaj ne opraviš nič.“ S solznimi očmi prosi kovač rekoč: „Ako uže ne smem noter iti, vsaj malo naj pogledam v nebesa. Ko mu sv. Peter nekoliko vrata odpre, pogleda kovač po nebesih, pa zapazi na nekem sedeži svoj plašč, katerega je bil nekdanj beraču podaril; urno smukne v nebesa in se usede na svoj plašč. Sv. Peter ga je ven gonil, pa kovač ni hotel iti rekoč: tukaj imam sedaj pravico biti, ker na svojem sedim, — in je ostal v nebesih.

Dragotinovič.

Smešnica 45. Na mestnem plesišču je gospodična jezična piknola nekega trdnega notarja: „zakaj pa se ne ženite, ali se ne upate jedne ženske prerediti?“ Notar jej pa posojeno dobro vrne rekoč: „kakor so sedaj mestne gospe, bi se upal prerediti tri pa oblačiti pač niti jedne ne.“

Razne stvari.

(Svitli cesar) so šoli v Zdolah pri Brezicah darovali 150 fl.

(Odborova seja) družbe duhovnikov se bode obhajala prihodnji četrtek, to je, 16. t. m. ob 2 popoldne v knezoškofjski pisarnici, h kateri se vljudno vabijo čč. gg. odborniki.

Predstojništvo.

(Vabilo.) V nedeljo 19. nov. v god svitle cesarice napravi ob treh popoldne katol. pol. društvo v Konjicah zbor. K udeležbi vabi odbor.

(Mariborski župan) znani dr. Reiser je baje zbolel, 4 tedne županovanje odložil in se odpeljal na Dunaj.

(Razletela) je velikanska kanona Uhačijeva pri strelnih skušnjah zunaj Wiener-Neustadta ter ubila stotnika in hudo ranila oberlajtnanta.

(Zunaj Maribora) kder se gre v Leitersberg, se je kokošji barantač Ratušnik vrgel pred hlapon dunajskega vlaka, da bi se umoril, bil je samo na glavi in rokah oškodovan.

(Služba) jetniškega nadzornika je pri okrožnej sodnji celjske razpisana do 6. decembra t. l.

(Dražbe) 13. nov. J. Jeranko 375 fl. v Šmariji, 15. nov. Jož. Korber 775 fl. v Celji, 17. nov. Ana Valenčak v Beračah 1438 fl., 22. nov. Blaž Štiberc 2500 fl. na Holmu, 23. nov. Anton Mlinar 309 fl. v Gornjem gradu.

(Mariborske bolenišnice) oskrbnik Bartel je še v preiskavi in vedno več hudih rečij sili na dan. Računi so baje mnogo večji, kakor pa zapisniki pri usmiljenih sestrah kažejo. Nek gospod je baje 30 let vožnje opravljal